L’Institut Nova Història i els perills de l’ortodòxia científica

Autor: Carles Udina
Data de publicació: 23-02-2023

En Carles Udina valora la feina de l’Institut Nova Història pel seu rigor i mètode científic, cosa que no sempre passa en l’àmbit de la historiografia. Però alhora es queixa que tot sovint l’ortodòxia científica també menysprea i arracona els científics que fan propostes en una nova dimensió de la ciència i que també, de tant en tant, es considera l’opinió científica com una veritat absoluta i un relat intocable.

Acabo de llegir l’escrit d’en Francesc Robusté «Història que no supera una falsació és Pseudohistòria», publicat fa poc al vostre web (https://www.inh.cat/articles/Historia-que-no-supera-una-falsacio-es-Pseudohistoria). I, com veureu, estem totalment d’acord en la manera com es tergiversa la història. I també la ciència.

Quan fa uns quants anys vaig saber de l’existència d’en Jordi Bilbeny per en Lluís Botinas, no em va caldre gaire per entendre que si durant 40 anys es va tergiversar la història com va fer la Dictadura, en 400 o més dels mateixos feixistes intolerants castellans, la historia real podia ser radicalment diferent de la que m’havien explicat fins llavors: era allò tan obvi que la història l’escriuen els vencedors. Per això he anat recopilant tots els escrits d’en Bilbeny i els de l’Institut Nova Història. Són admirables. També, per això, va ser un plaer la seva invitació a parlar a la Universitat de Montblanc, sobre unes restes preromanes i dos pobles perduts que havia trobat feia uns anys a la vall de Castellbó, tot i que jo no tinc res més a aportar en l’àmbit de Nova Història.

L’empatia és total justament perquè jo em trobo treballant en tres àmbits en la mateixa situació que els investigadors de l’INH. Però, hi ha algunes diferències, perquè, així com ells són una colla que es retroalimenten, jo en les meves tres àrees de recerca em trobo totalment aïllat.

La més antiga, on hi sóc des de jove, és la planificació territorial. A finals dels 70’ i primers dels 80’ vaig poder fer aportacions importants (estacions d’esquí nòrdic, innivació artificial de l’esquí alpí, «Model Barcelona» pels Jocs

Olímpics de 1992, justificar i gestionar amb la JEN (Junta d'Energia Nuclear) la construcció de la actual línia R8 de Rodalies per desviar fora de Barcelona els trens amb residus d'alta raditoxicitat de les centrals nuclears, etc., etc., etc.). I encara cal afegir,promoure la vigent Protecció radilògica i la supressió dels aparells de radiescòpia (només a Barcelona en vaig inventariar 1215, que es van anar tancant pels seus efectes cancerígens sobre població).

Però molts pocs anys després, els polítics s'hi van ben asseure i no he pogut aportar res més. Per exemple, després de crear les estacions d'esquí nòrdic i promoure'n la modalitat fa 55 anys, ja en fa uns quants que estic intentant evitar que desapareguin, sobretot quan són moltíssim més econòmiques d'innivar que les d'alpí, i esdevinguin, així, una pràctica més saludable i social. Però no puc ni parlar amb un Director General. O evitar bestieses com prolongar el ferrocarril d'Alp a la Seu d'Urgell que estudia la Generalitat (és més econòmic i 20 km més curt fer una línia nova Manresa Bellver, que desdoblar l'actual Vic-Alp i seguir-la fins a Bellver). És de calaix. Ja hi estic acostumat. També el 1980 s'havia decidit tancar el cremallera de Núria i estava arribant una carretera al Santuari, però llavors vaig aconseguir amb un projecte nou que es rectifiqués i tenir el que ara tenim. Etc., etc., etc. Tots ?i dic tots? els polítics d'avui sembla que no saben ni sumar ni multiplicar.

La més aprofundida dedicació que he fet és la «Representació del coneixement»; és a dir, quins processos psíquics et permeten a tu i a qualsevol persona conèixer i parlar des de petit. Es tracta de la brutal incongruència que coneixem moltíssim de qualsevol cosa, del que sigui, excepte d'una de totalment bàsica com és: ¿com podem conèixer totes aquestes coses? La qüestió va ser plantejada per Leibniz fa més de tres segles amb la «Characteristica universalis». Vaig detallar-la el 1996 i és prou fàcil de demostrar-ne la validesa. Fins i tot tinc un simulador que funciona, cosa que val més que una llarga demostració.

El problema és que desmunta les suposades teories de Chomsky, el dit «pare de la lingüística moderna» (tot i que ell mateix, que és prou honest, ja se'n va desdir), o les més habituals de la neurologia i el conductisme, que s'ha constat des de fa anys i anys que són totalment inútils per a explicar res. Lo greu és que simplement els científics i els suposats intel·lectuals no volen escoltar. Tenen creences inamovibles com a l'Edat Mitjana.

A més a més, a ningú no se li acudeix dubtar de les teories físiques en què se suporten els mòbils, oi? Perquè, si funcionen, n'hi ha prou. Doncs jo no tinc opció de demostrar res. Darrerament, perquè sigui encara més intel·ligible, he fet uns nous documents explicant quines són les facultats específiques que van apareixent als 2 anys, als 3 anys, als 6 anys, als 10 anys..., i detallant tot el que permetria millorar dràsticament la pedagogia, i també la (analfabeta funcional i pel mateix mal anomenada) intel·ligència artificial, que és incapaç d'entendre res. Doncs ningú no en vol saber res perquè un tal Wittgenstein va dir que era impossible (l'anomenat «Segon Wittgenstein»). O encara: els matemàtics d'aquí diuen que és una utopia i ni s'ho llegeixen o no els puc fer ni una «demo». I dels lingüistes i/o pedagogs ni en parlem, perquè, a la que s'ensumen quelcom de matemàtica o biologia, es col·lapsen. Tot són erudits superespecialitzats i memorístics, raó per la qual se'ls ha atrofiat la possible intel·ligència.

L'article d'en Robusté és doblement il·lustratiu, perquè, tot i que ell ho té tan clar, també cau en una tergiversació científica que no hi ha manera de rectificar. Poques persones no han caigut en aquest parany. Einstein és un bon exemple de persona que ha pervertit tota la física i l'ha portada al forat negre d'on no sap com sortir-se'n (tot i que el Main Stream ja s'encarrega de dissimular-ho). A part de misogin i maltractador, de la qual cosa ningú no s'atreveix a parlar-ne encara, va ser un plagiador empedreït que, a més, es va equivocar al copiar. Però si el qüestiones, com és obligat a la ciència, t'insulten. Tothom que ho intenta és marginat automàticament, però cada dia hi ha més fenòmens inqüestionables que fan impossible la seva suposada «teoria» (una simple hipòtesi incorrecta).

Per exemple, el famós E=mc2 ho va saber de jove amb la seva dona Mileva, el 1904, quan tenia 25 anys. L'hi va dir Olinto de Pretto (1857-1921). I ja era una fórmula coneguda de molt abans. La va utilitzar per quadrar dimensionalment equacions, però sense entendre què volia dir, fins que una dona, Lise Meitner, el 1938, es va adonar que era l'equivalència energètica de la desaparició de la massa en una reacció nuclear (eren els anys de la primera bomba atòmica). I a sobre el Premi Nobel de 1944 no li van donar a ella, sinó a Otto Hahn, que va ser a qui l'hi va comunicar. Com han reescrit la història, els Nobel! És d'escàndol! I com això, la tira de coses.

Tot això que Einstein no té absolutament res a veure amb aquesta fórmula E=mc2 és sabut i totalment documentat, però ja sabeu prou bé que una mentida repetida mil vegades es transforma en veritat. Einstein es va trobar amb el suport dels sionistes que l'han anat divinitzant, però, per exemple, una part dels seus detractors són jueus honestos, no pas sionistes. S'ha escrit en 110 anys una historia totalment falsa d'ell i de la seva teoria, que no hi ha manera de desmuntar.

Justament, m'ha arribat propaganda d'aquest llibre: Relatividad para principiantes, de Shahen Hacyan. Si en mirem el resum, veurem que diuen sempre la mateixa mentida. Llibres així, m'arriben contínuament. L'autor, òbviament jueu. No sé si us agrada la música clàssica. La meitat dels violinistes solistes són jueus, quan dins la població a qui li agrada la música clàssica, els jueus poden ser l'1 o potser el 2%, o el que sigui, però no el 50%. Està molt bé promoure aquesta música als joves, però no tant promoure-la només als joves de la teva classe, de la teva religió, o del teu estat «nacionalista». És absolutament insolidari. És feixista i sectari. Els sionistes persegueixen els qui neguen l'«holocaust». Molt bé. Però ells fan el mateix només uns decennis després amb els palestins, i amb la permissivitat de tot el món. No hi ha res a fer. Sortosament, el meu admirat Daniel Barenboim, fent concórrer músics palestins i israelians és un exemple del que caldria fer.

Molts diuen que els «nacionalismes» maten, i és ben cert. Però no s'adonen que ho diuen des d'un nacionalisme, com és el castellano-espanyol. No sé si sabeu que s'acaba de tancar el diari «Egunkaria». Al final, ho han aconseguit.

L'home ha evolucionat durant milions d'anys per a sentir, moure's i tenir sentiments. Per a res més. Fortuïtament, els darrers milers d'anys ha pogut reciclar facultats sensitives, psicomotrius i de sentiments per a estructurar el pensament (això ho explico detalladament a l'esmentada "Representació del coneixement"), però la nostra psique no ha estat preparada per això, per la qual cosa aquest pensament és massa fràgil en front l'inconscient, i és el que origina l'estupidesa que ens caracteritza com a Homo stupid. Res de res de sapiens. Per això el sentit comú és el menys comú. Etc., etc., etc.

Aquestes setmanes he estat d'humor i he escrit un altre resum. Encara que la ciència no sigui el tema de la majoria de lectors d'aquest web, crec que podreu seguir prou coses, deixant de banda el que sigui de física, que no teniu perquè entendre. Em sembla que hi ha bastants arguments bàsics que es poden entendre, sobretot que a la física actual «hi ha gat amagat». Com a la història «oficial» d'Espanya. Si alguna estona us trobeu molt avorrits, m'agradaria que pogués siu llegir les 4 pàgines de «Deslocalización. Singularidad», l'enllaç del qual us deixo tot seguit:

https://www.sistemaconceptual.org/pdf/DeslocalizacionSingularidad.pdf

o també les 3 pàgines de «Síntesis», sobre la famosa dilatació del temps:

https://www.sistemaconceptual.org/pdf/Sintesis.pdf

(No patiu si us surt alguna alerta: són direccions segures. Entreu-hi tranquil·lament).

Hi ha conceptes i raonaments de la física, però que es poden passar per sobre (qualsevol físic us podrà dir que són certes), però el fons de la reflexió és ben comprensible si no es tenen dogmatismes, prejudicis o creences. Veureu que ja ni escric en català. No paga la pena. I en castellà tinc més probabilitats de trobar algú amb dos dits de front. I pel mateix motiu, ara intento traduir el que puc a l'anglès. Tot i que jo em trobo totalment sol (a més, no sé ni escriure ni parlar anglès, cosa bastant dura), el fet de trobar una colla com la vostra, de l'INH, amb un problema anàleg als meus, i on, si més no, teniu retroalimentació, m'anima molt.

I, per acabar, quasi me n'oblidava: en Francesc Robusté fins i tot parla molt oportunament de l'escàndol dels neutrins més ràpids que «c» del 2010 (experiment «OPERA» al CERN, a Ginebra). Evidentment, allò desmuntava la teoria de la Relativitat i, per això, després de mesos de revisió, el CERN va «trobar» un connector de fibra òptica que podia haver fallat per no estar del tot premut. Però, curiosament va fallar 10.000 vegades de la mateixa manera. Si tu tens un connector que falla, fa pampallugues, o finalment s'apaga el llum és que no fa contacte. La tecnologia de la fibra òptica és perfectament coneguda per qualsevol «teleco». Per les mides dels connectors (que n' hi ha milions a les moltíssimes instal·lacions de fibra òptica que ja hi ha), la velocitat de transmissió s'alenteix una mica, fins que, si se separa massa, se'n perd la connexió i l'experiment hauria fet figa. Qualsevol «teleco» en pot fer un càlcul i sap que el temps de retard màxim possible, pels mil·límetres de separació (abans de desconnectar-se totalment i fer fallida l'experiment, que mai no va ser el cas) era la desena part del temps necessari per a alentir la velocitat mesurada dels neutrins perquè no superessin la velocitat de la llum «c». És a dir: una justificació totalment absurda. Per això posteriorment van dir-me que, a més, s'havien adonat que s'havia mesurat malament un tros del cable confrontant (e-mail personal del 2 de març del 2012). Així es va tancar el problema, però acomiadant el cap, que era l'Antonio Ereditato, per la seva gosadia d'haver fet públic l'experiment. I ningú més no es va atrevir a dir-ne res. A més, no era la primera vegada que passava. En un altre experiment anterior, al 2007, el «MINOS», al FermiLab (USA), hi va passar el mateix: també es va superar «c», tot i que un xic menys, però el resultat es va mantenir al marge dels mitjans. Òbviament, en contra de la més bàsica coherència científica, mai no s'ha repetit l'experiment amb el connector ben posat, perquè hauria passat pràcticament el mateix. Això amb científics del primer nivell mundial de la investigació.

Jo els vaig escriure, el 3 de març del 2010, molt abans d'allò del connector, explicant què passava (no és lloc aquí de relatar-ho), i la resposta va ser fulminant: sóc un ignorant que hauria de tornar a la Universitat a reciclar-me.

Carles Udina i Cobo

Nota:

Com que entenc que el lector es pugui quedar sorprès d'algunes afirmacions, cal dir que tot està prou documentat, com per exemple mostren els enllaços sobre el tren radiactiu:

https://www.sistemaconceptual.org/pdf/Llibres1982RadiacionsTrenNuclearPetit.pdf

o la manca de protecció radilògica a la ciutat de Barcelona a finals dels 70' fins a la meva intervenció:

https://www.sistemaconceptual.org/pdf/GasetaSanitaria1983-12Petit.pdf